

THƯ VIỆN
TRƯỜNG TIỂU HỌC TỬ HIỆP
TN_1795_

Nàng tiên cá

NHÀ XUẤT BẢN
DÂN TRÍ

DONGA®

Biển khơi thật diệu kỳ! Dưới làn nước biển xanh biếc trong như pha lê, nơi đáy đại dương thăm sâu chứa biết bao điều bí mật. Một trong những điều bí mật kỳ diệu ấy là lâu đài của vua Thủy Tề có tường bằng san hô, mái lợp bằng vỏ ốc, cửa sổ cao hình cung bằng hổ phách trong suốt...

Vua Thủy Tề có sáu cô con gái đều xinh đẹp, riêng nàng út là xinh đẹp hơn cả. Nàng có đôi mắt xanh thăm như màu của nước biển, da nàng hồng mượt như cánh hoa xinh, và nàng có chiếc đuôi cá thật duyên dáng, còn giọng hát thì mê hồn, hay hơn bất cứ giọng hát nào trên thế gian.

Nàng Tiên Cá vô cùng háo hức và mong đợi đến ngày nàng tròn mười lăm tuổi, để được phép bơi lên mặt biển ngắm nhìn thế giới của con người. Nàng thường tưởng tượng ra bao điều đẹp đẽ và tự nhủ: “Chắc rằng ta sẽ yêu cuộc đời và những con người trên ấy!”. Và rồi ngày sinh nhật tuổi mười lăm của nàng đã đến. Được phép của Hoàng Thái Hậu, nàng tiên cá reo lên sung sướng rồi lao mình lên mặt biển.

Nàng lên tới mặt biển khi mặt trời đã lặn, những ánh hoàng hôn cuối cùng trong ngày đã tắt. Bầu trời tối dần. Nàng tiên cá nhìn thấy một con tàu nhỏ neo ra khơi, trên tàu, có một chàng hoàng tử rất khôi ngô, tuấn tú. Lòng nàng bất chợt xao xuyến nên cứ bơi theo con thuyền đó mãi...

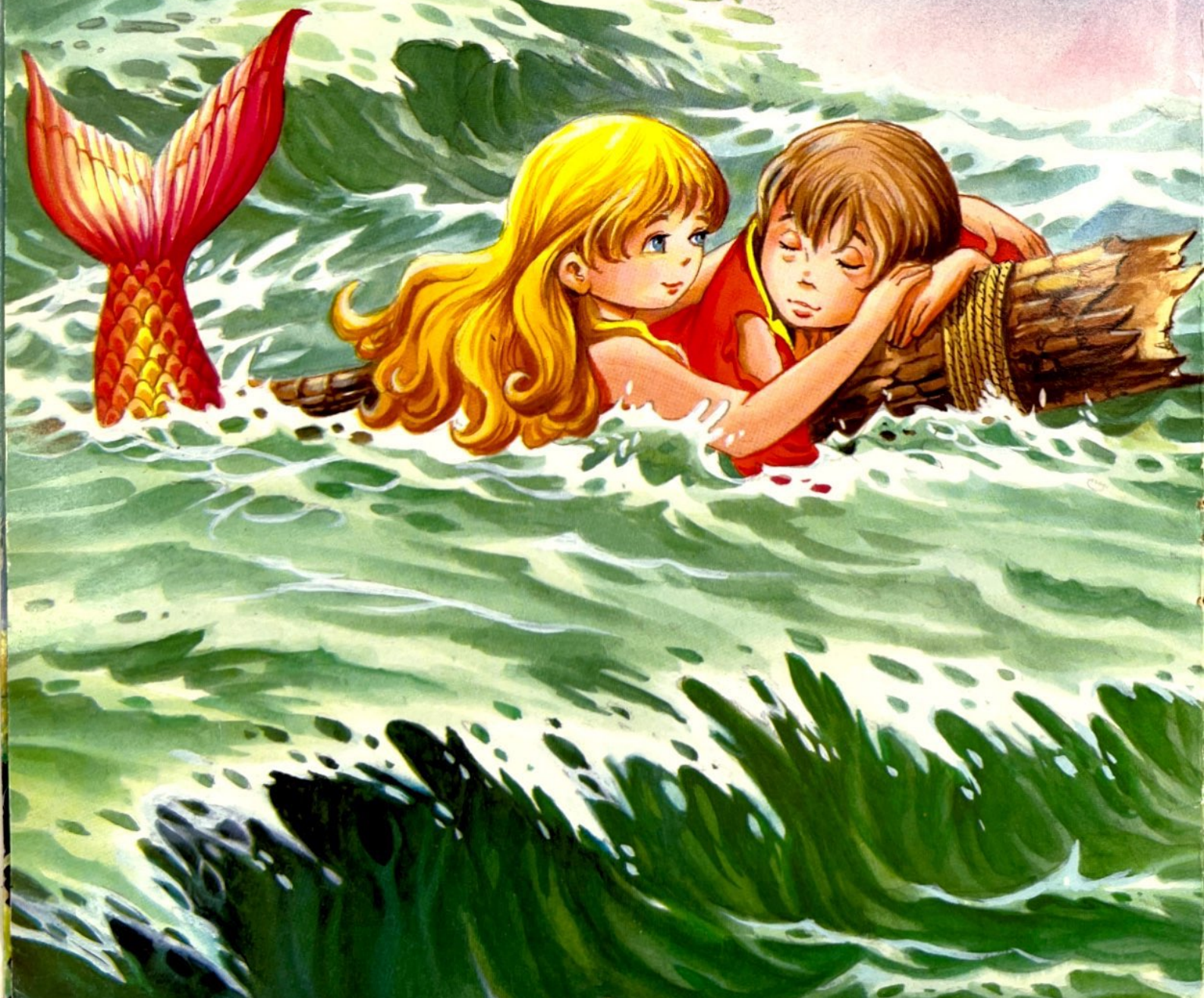
Bỗng nhiên, giông tố nổi lên. Từng đợt sóng dâng lên, đen ngòm, cao như những ngọn núi khổng lồ, hăm dọa rồi đổ sập vào các cột buồm làm con thuyền vỡ tan... Nàng Tiên Cá cẩn thận tránh khỏi những mảnh vỡ, đồng thời vẫn dõi theo chàng hoàng tử trẻ tuổi.

Khi tàu chìm, nàng thấy chàng cũng chìm theo.

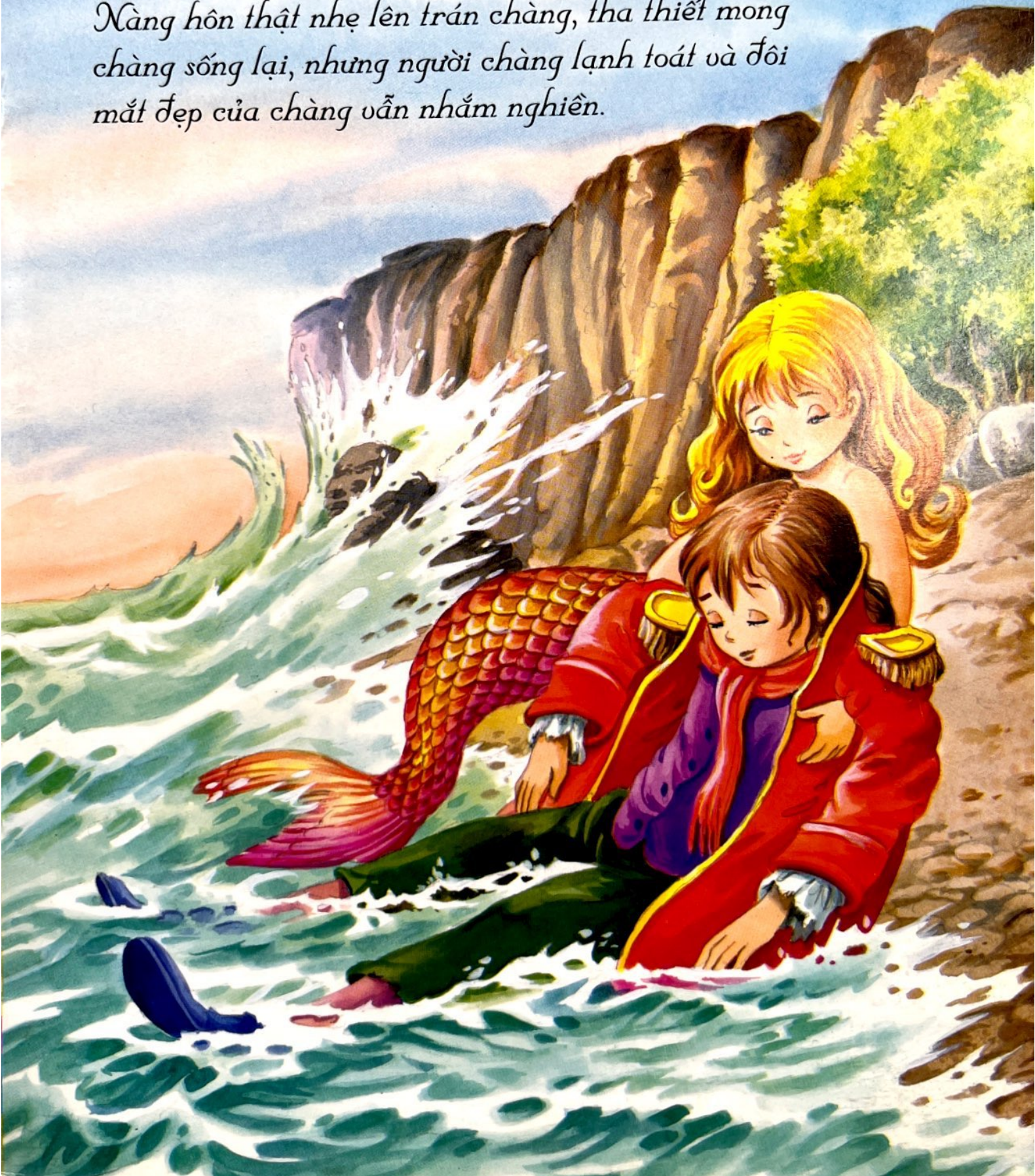

Thoạt tiên, nàng mừng rỡ, tưởng rằng sẽ được gặp chàng nơi đáy biển. Nhưng nàng chợt nhớ, con người không thể sống được dưới nước. Thế là quên cả hiểm nguy, nàng Tiên Cá bơi vào giữa những mảnh gỗ đập dềnh kia để cứu hoàng tử...

Cuối cùng, nàng cũng cứu được hoàng tử đang thoi thóp trong sóng gió âm ỉm. Đôi mắt đẹp của chàng nhắm nghiền, và nếu nàng Tiên Cá đến chậm một chút nữa, chắc hẳn chàng đã không còn sống.

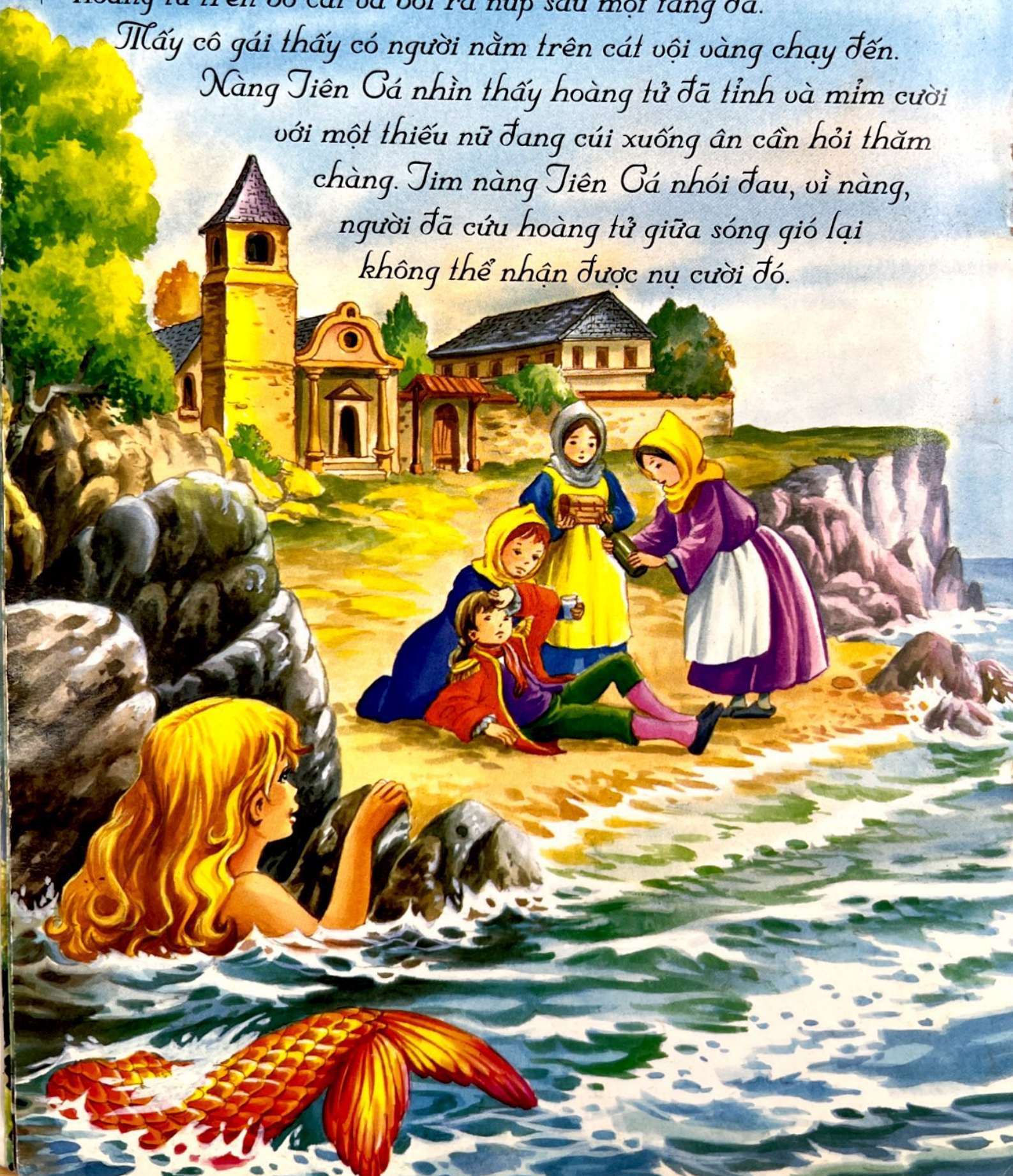

Trời sáng dần, nàng Tiên Cá nhìn thấy một hòn đảo nhỏ ở phía xa xa. Nàng ôm hoàng tử bơi đến, rồi đặt chàng lên bờ cát mịn, nơi gần một tòa nhà nằm cạnh một khu rừng xanh. Nàng hôn thật nhẹ lên trán chàng, tha thiết mong chàng sống lại, nhưng người chàng lạnh toát và đôi mắt đẹp của chàng vẫn nhắm nghiền.

Chợt, có tiếng chuông đổ hồi từ một tu viện gần đó và một nhóm thiếu nữ chạy ra bờ biển. Nàng Tiên Cá đành phải để hoàng tử trên bờ cát và bơi ra núp sau một tảng đá.

Mấy cô gái thấy có người nằm trên cát vội vàng chạy đến. Nàng Tiên Cá nhìn thấy hoàng tử đã tỉnh và mỉm cười với một thiếu nữ đang cúi xuống ân cần hỏi thăm chàng. Tim nàng Tiên Cá nhói đau, vì nàng, người đã cứu hoàng tử giữa sóng gió lại không thể nhận được nụ cười đó.

Nàng Tiên Cá không thể quên được hoàng tử. Càng ngày nàng càng yêu mến loài người và ao ước có được một đôi chân giống như họ.

Rồi một hôm, nàng tìm đến mộ phù thủy vực sâu. Đường tới hang động của mộ thật kinh hãi, toàn những con san hô găm ghềnh có những cánh tay dài nhầy nhụa. Phù thủy bảo:

– Ta sẽ cho người một liều thuốc làm cho cái đuôi cá mất đi, thay vào đó là đôi chân đẹp tuyệt trần.

Nhưng mỗi bước đi, người sẽ thấy đau như bị kim châm và chân ứa máu. Hãy nghĩ cho kỹ, bởi nếu biến thành người rồi, người sẽ không thể trở lại thành thủy nữ nữa. Và nếu không có được tình yêu của chàng hoàng tử, tim người sẽ tan nát và người sẽ biến thành bọt biển. Còn điều kiện cho đôi chân, đó là người hãy để lại giọng hát hay nhất đại dương của người cho ta!

Nàng Tiên Cá chấp nhận hy sinh giọng hát tuyệt vời để đổi lấy đôi chân thon dài. Nàng gặp hoàng tử. Nhưng đau đớn thay, không thể nói được với chàng bằng những từ âu yếm nên nàng chỉ nhìn chàng bằng đôi mắt xanh thẳm và buồn rầu. Mỗi bước đi của nàng như giẫm lên kim châm nhưng nàng vẫn cố chịu đựng không kêu ca than vãn. Càng ngày, nàng Tiên Cá càng yêu hoàng tử tha thiết nhưng chàng lại chỉ coi nàng như cô em gái yêu quý. Hoàng tử còn mãi mê đi tìm cô gái đã thăm hỏi chàng ân cần trên bãi biển ngày nào, bởi chàng tưởng đó là người đã cứu sống chàng.

Cuối cùng hoàng tử cũng tìm thấy người con gái ấy.
Đó chính là một nàng công chúa xinh đẹp đang trau
dồi đức hạnh trong một tu viện kín trên một hòn đảo.

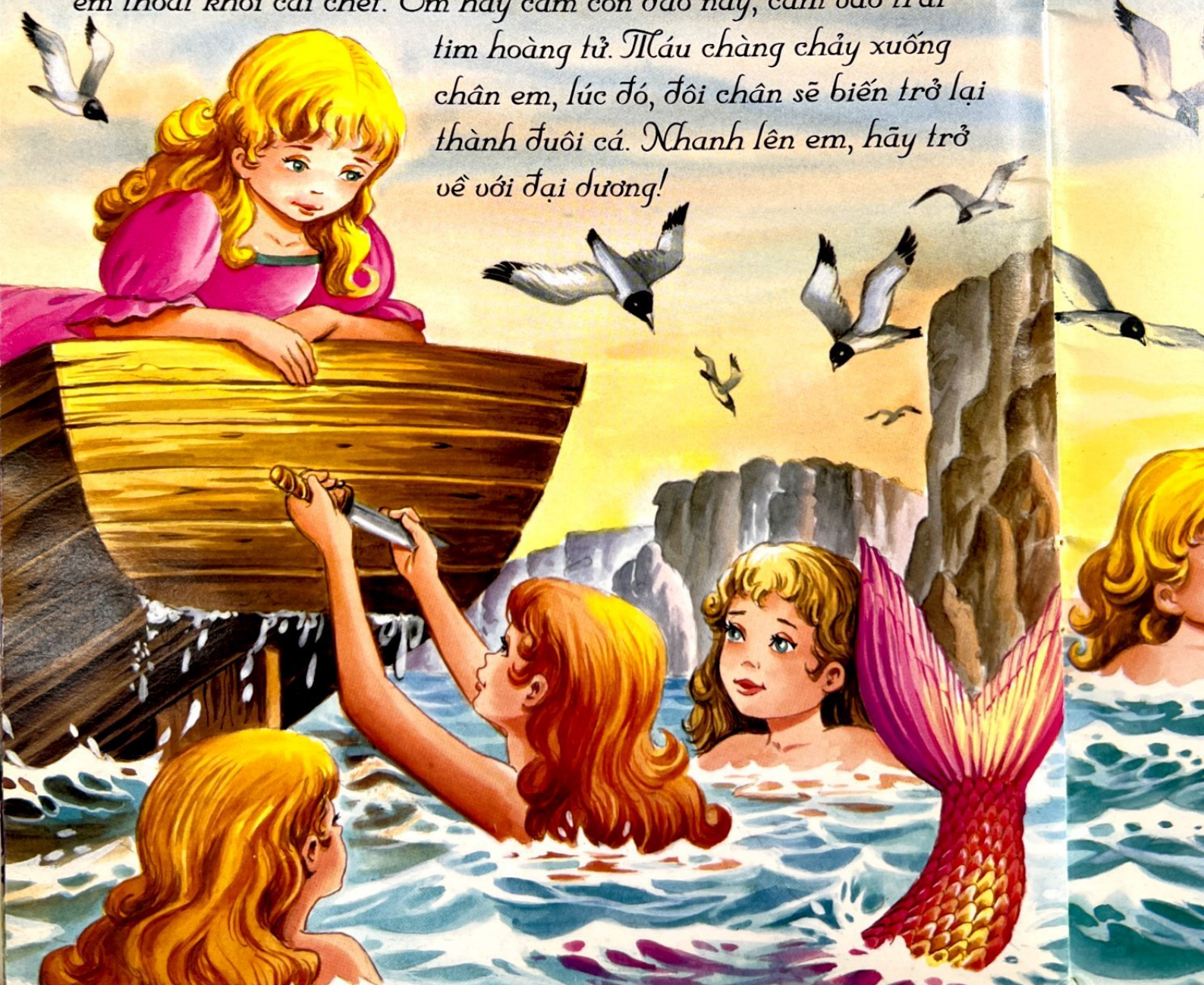
Nàng Tiên Cá cảm thấy cõi lòng như tan nát
khi nhớ lại lời cảnh báo của mẹ phù thủy:

– Nếu người không thể làm cho hoàng tử yêu và
lấy mình làm vợ, người sẽ chết và hóa thành bọt
biển vào lúc mặt trời mọc ngay
sau ngày cưới của
hoàng tử.

Thế rồi, ngày cưới của hoàng tử đã đến. Đêm dạ hội được tổ chức thật tưng bừng rộn rã. Nàng Tiên Cá đáng thương vẫn tươi cười nhẩy múa nhưng tan nát cả cõi lòng. Chẳng bao lâu nữa, khi ánh sáng đầu tiên của ngày hôm sau ló lên, nàng sẽ vĩnh viễn phải xa chàng. Nàng buồn bã đi ra phía bờ biển. Chợt, nàng nhìn thấy các chị nổi lên, mặt mày nhợt nhạt, mái tóc bị cắt ngắn:

- Các chị đã biểu mụ phù thủy tất cả những lọn tóc đẹp để cứu em thoát khỏi cái chết. Em hãy cầm con dao này, cắm vào trái tim hoàng tử. Máu chàng chảy xuống chân em, lúc đó, đôi chân sẽ biến trở lại thành đuôi cá. Nhanh lên em, hãy trở về với đại dương!

Nàng Tiên Cá cầm con dao, nhưng nghĩ đến cảnh hoàng tử hạnh phúc bên công chúa, nàng không đành lòng... Nàng yêu hoàng tử, làm sao có thể giết chàng được? Bưởi dao găm rung lên trong bàn tay nàng Tiên Cá. Những giọt nước mắt lăn dài trên má, nàng vứt lưỡi dao xuống biển và ôm mặt khóc.

Vừa lúc ấy, mặt trời ló dạng trên mặt biển. Nàng Tiên Cá cảm thấy những tia nắng đang trườn lên làm tan nát người nàng. Trên mặt nước, hàng trăm sinh vật trong suốt đang bay lượn và cất tiếng hát du dương. Nàng Tiên Cá cũng biến hình giống chúng và thoát dần ra khỏi mặt biển. Nàng đã trở thành người con gái của không trung, cưỡi trên đám mây hồng bay bổng lên bầu trời.

